

תנו גט לעבדי לא יתנו לאחר מיתה

א. גיטין ע:

ותו
ליכא והאיכא ^אהאומר תנו גט זה לאשתי
ד'שטר שחרור זה לעבדי ומת לא יתנו
לאחר מיתה ^בתנו מנה לפלוני ומת
יתנו לאחר מיתה כי קתני מילתא דליתיה
בשטרות מילתא דאיתיה בשטרות לא קתני

ל ^איתנו לאחר מיתה. פי'
בפוגרם ואפילו רבנן דלמרי זכות הוא לעבד חכין ללדס שלא
בפניו נהי דלהכי זכה דלא מני מיהדר ביה מודו רבנן דכל כמה
דלא אתא גיטא לידיה לא הו' משוחרר ודבר תימה פירושו כיון
דזכות הוא פשיטא דזכה לאלתר כיון דלמרי' גבי שחרור תן מוכי
כדלמרי לקמן ורש"י בענינו חזר בו שפי' לקמן (דף יג.) על משנה
זו דהאומר תנו גרסינן ור"ג תן גט זה שלא מסר ליד השליח צמייו
לפיכך לא נחלקו חכמים בדבר לומר שמשעה ראשונה זכה לו
השליח לעבד להיות משוחרר:

ב. רי"ף ור"ן (ה. בדפי הרי"ף)

והבמים אומרים בגיטין
נשים אבל לא בשחרורי עבדים לפי שזכין לו
לאדם שלא בפניו: ^אוהני מילי לחורה דלא מצי
רביה למהדר ביה אבל עבדא לא נפיק לחירות
עד דמטי גיטא לידיה דתנן ^אהאומר תנו גט זה
לאשתי ושטר שחרור זה לעבדי ומת לא יתנו
לאחר מיתה דאין גט לאחר מיתה ושטעת מינה
ב דלחורה הוא דזכין לו לעבד אבל מיפק
לחורות לא נפיק עד דמטי גיטא לידיה ואשבחון
זכיה כה"ג כדאמר' לקמן ^אהולך טנה לפלוני
שאני חייב לו אמר רב חייב באדירותו ואם בא
לחור אינו חזיר:

וה"מ לחורה וכו'.

דעת הרי"ף ז"ל וכו' דפשיטא דמתני'

הכי מוכח דמטיקרא תנן שאם רלה לחור בשחרורו לא יחזיר ובתרא הכי תנן לא יתנו לאחר מיתה דמשמע דנהי שאינו יטול לחור ביה עבדא מיהא
לא נפיק לחירות עד דמטי גיטא לידיה אבל אי אפשר לומר כן דכיון דהאומר תנו כחומר זכ דמי הו' כחילו הגיע הגט ליד העבד (דמי)
דלא בפ' התקבל (דף סב.) משמע דהאשה שאמרה התקבל לי גיטא והוא אומר הולך ותן לה דאי אמרי' תן כפי מגורשת מיד כשיבא הגט ליד
השליח ובפרק קמח דקדושין (דף עג.) נמי משמע שקונה עלמו בשטר ע"י אחרים בין לדעת בין שלא לדעת ומתמיהין דהסס לענין (גט) שחזר נמור
תנן ובפרק האונס (דף עז.) נמי אמרי' האומר עשיתי פלוני עבדי בן חורין והוא אומר לא משאני חיישין שמא זכיה לו ע"י אחר וכן נמי מלינן
זכיה אפילו בגט אשה להאיזאה לגמרי כשמתאמר לומר דוסת הוא לה דגרסינן בפרק האשה שלום (דף קנ"ב) המכה גט לאשה במקום יבס מהו
כיון דסניא ליה זכות הוא לה חכין ללדס שלא בפניו וכמו שכתב הרי"ף ז"ל בסמוך ותנן בפרק ח' דתרומות העבד שהיה אוכל בתרומה ובאו
ואמרו לו מת רבך זה שעשך בן חורין וכו' ר' אליעזר מחייב קרן ומחשך ור' יהושע פוסק וכו'ן שהיה תרומה בתוך פיהם רבי אליעזר אומר
יבלעו רבי יהושע אומר יפלטו אלמא אע"ג שלא הגיע גט לידו משוחרר הוא ומתני' דהן האומר תנו גט לאשתי ללא רחיה דהסס לא גרסי'
זה דמשמע שהו' מוכרו לשליח אלא לעדים הוא שאמר כן הא אילו מסרו לשליח ואמר לו תן והוי גבי עבד כיון דוסת הוא ולא לחירות מיד
ומה שכתב הרי"ף ז"ל דלאשכחן זכיה כה"ג כדאמרין לקמן הולך טנה לפלוני שאני חייב (ג) אמר רב חייב באדירותו ואם בא לחור אינו חזיר
אין ענין זה דומה לנדון זה כלל דהסס ודאי דינא הוא דלא מופטר ליה מיניה דמלוה עד שיגיע ממון לידו דאי אמרינן מיפטר מוכי הוא לו
אבל הכא כיון דוסת הוא לעבד כשנתנו לשליח ואמר לו תן הכי הוא כחילו קבלו העבד:

ג. גיטין יא:

מתני' ^אהאומר תן גט זה
לאשתי ושטר שחרור זה לעבדי אם רצה
לחזור בשניהן יחזור דברי ר"מ וחכ"א ^בבגמתי
נשים אבל לא בשחרורי עבדים לפי ^אשזכין
לאדם שלא בפניו ואין חכין לו אלא בפניו
שאם ירצה שלא לזון את עבדו רשאי ושלא
לזון את אשתו אינו רשאי אמר להם והרי
הוא פוסל את עבדו מן התרומה כשם שהוא
פוסל את אשתו אמרו לו מפני שהוא קניינו:

ד. גיטין יג.

מתני' ^אהאומר תנו גט זה
לאשתי ושטר שחרור זה לעבדי ומת לא יתנו
לאחר מיתה ^בתנו מנה לאיש פלוני ומת יתנו
לאחר מיתה:

ה. נכא מציעא יט.

ת"ד ^אמצא שטר שחרור כשוק
בזמן שהרב מודה יחזיר לעבד אין הרב
מודה לא יחזיר לא לזה ולא לזה בזמן
שהרב מודה מיהא יחזיר לעבד ואמאי נחוש
שמא כתב ליתן לו בניסן ולא נתן לו עד
תשרי ואזל עברא וקנה נכסין בניסן
ועד תשרי ואזיל הרב וזבנינהו ומפיק
ליה לשחרור דכתב בניסן וקא טריף לקוחות
שלא כדן ^אהניחא למ"ד זכות הוא לעבד
שיוצא מתחת רבו לחירות וכאביי דאמר
^אעדיו בתרומתו זכין ליה שפיר אלא למ"ד
חב הוא לעבד שיוצא מתחת יד רבו
לחירות מאי איכא למיכר דכי אתי למטרף אמרינן ליה יאייתי ראיה
אימת מטא שחרור לידך:

א. גיטין עז:

הזורק ^אגט לאשתו והיא בתוך ביתה או בתוך
הצרה הרי זו מגורשת זרקו לה בתוך
ביתו או בתוך חצרו אפילו הוא עמה במטה ^ב
אינה מגורשת ^אלתוך חיקה או לתוך קלתה
הרי זו מגורשת: ^גמ' מנא הני מילי ^דדתנו
רבנן יונתן בידה אין לי אלא ידה גגה הצרה
וקרפיה מנין ת"ל ונתן מכל מקום ^הותניא
נמי הכי גבי גב ידו אין לי אלא ידו גגו יחצרו
וקרפיו מנין ת"ל ^ההמצא תמצא מכל מקום
וצריכא דאי אשמועי' גט משום דבעל כרחה
מגרשה אבל גגב דליתיה בעל כורחיה אימא
לא ואי אשמועינן גגב משום דקנסיה רחמנא
אבל גט אימא לא צריכא הצרה ^ומה שקנתה
אשה ^זקנה בעלה

רבא אמר אמו ידה
מי לא קניא ליה לבעל אלא גיטה וידה באין
כאחד ^חהכא נמי גיטה וחצרה באין כאחד אמר
ליה רבינא לרב אשי רבא יד דאשה קא קשיא
ליה נהי דקני ליה למעשה ידיה ידה גופה מי
קני ליה אמר לי רבא יד דעבד קא קשיא לי
למ"ד ^טבשטר על ידי עצמו יד עבד כיד רבו
דמאי אלא גטו וידו באין כאחד ה"ג גיטה
וחצירה באין כאחד